

Въ ч. 3¹/₂ турската войска пристигнала и силенъ огънь открила върху приближающитѣ се до брѣга отъ първия транспортъ понтони, които още обикаляли изъ водата. Два отъ тѣхъ потънали наедно съ хората и два топа. Въ нѣкои, войницитѣ, сжшо и грѣбцитѣ били съвършено избити, а понтонитѣ пълни съ мъртви и ранени тѣла, оставали на произвола на водата, догдѣто се напълнятъ отъ дупкитѣ и потънатъ.

Нѣкои понтони за да избѣгнатъ огъня, отдалечавали се по надолу, нѣ тѣ попадали на такъвъ огънь, щото, по изражението на единъ понтонний офицеринъ: „въ тѣхъ не стрѣляли, а просто ги застрѣлявали“. Разумѣва се, когато въ единъ понтонъ сж били наблѣскани повечъ отъ 50 д. а една гжета цѣпъ стрѣля въ такава сплотена масса, само единъ особенъ случай може да запази живота въ подобни условия. И дѣйствително, всичкитѣ понтони, които се спуснали надолу, били, буквально застрѣляни.

Въ единъ понтонъ въ началото била избита половината команда, а послѣ и грѣбцитѣ, които веднага се замѣнили съ хора отъ командата, нѣ наскоро не останало кой кого да замѣнява — всячки убити, само единъ унтеръ-офицеръ останалъ, кейто ако и раненъ, съ плувание спасилъ живота си.

На другъ понтонъ останали само трима матроси. Въ това врѣме една граната разбила и понтона а тѣ се хвърлили въ водата за да преплуватъ. Матроса отъ гвардейския екипажъ Семенъ Лопатинъ останалъ съ раздробена ржка и когато се събличалъ за да се хвърли въ водата, раздробили му и другата ржка въ плешката. Той, и други двама ранени, заловили една дѣска и течението на водата ги извело на единъ островъ. Безсилния Лопатинъ неможалъ да продължава, останалъ на острова, а другитѣ двама тръгнали съ дѣската да излезхтъ на брѣга, нѣ вече не се видѣли нито чули. Лопатинъ пресѣделъ на острова 5¹/₂ дена безъ храна, ранитѣ му червясали и изгубилъ надѣжда. Една русска варка минавала отъ тамъ, той извикалъ, взели го, завели въ болницата и въ сжщия день императора два пжти го посѣтилъ, както и главнокомандующий който му прикачилъ Георгиевски кръстъ.

На разсжмвание, турцитѣ все повечъ и повечъ усилвали огъня, най послѣ, така нападнали, щото излезналитѣ отъ първия транспортъ войници, окончателно щѣли да бждатъ истрѣ-